

עפ"ג 48570/05/15 - מרים ג'קסון נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

02 אוגוסט 2015

עפ"ג 48570-05-15 ג'קסון נ' מדינת
ישראל

לפני:

כב' השופט אברהם טל, נשיא
כב' השופטת בלהה טולקובסקי
כב' השופטת הדס עובדיה

מרים ג'קסון

המעוררת

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

נוכחים:

המעוררת וב"כ עו"ד אורן שפקמן

ב"כ המשיבה עו"ד שרה טל

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

המעוררת הורשעה עפ"י הודאתה בתיק פלילי 15545-01-12 (בית משפט השלום בכפר סבא), בתקיפת שוטר ונדונה ל-4 חודשי מאסר על תנאי בתנאים המפורטים בגזר הדין, לתשלום קנס בסך 1,000 ₪ ולחתימה על התחייבות בסכום של 5,000 ₪ בתנאים המפורטים בגזר הדין.

הערעור מכון כלפי הרשעת המערער, וב"כ המערער עותר לאמץ את המלצת שירות המבחן שלא להרשיע את המערער, שכן גם אם נקבע עונש מזערי לעבירה של תקיפת שוטר אין מניעה מלסיים את ההליך ללא הרשעה.

ב"כ המערער טוען כי הרקע לביצוע העבירה, וההתייחסות של המערער לאירוע שתחילתו בכך שהציבה את רכבה במקום שבו טרקטור היה אמור לעבור ולהרוס את בית חברתה, בסופו בסטירה אחת שסטרה לשוטר, מצדיקה את אי הרשעתה.

כך טוען ב"כ המערערת כי במיוחד לאור האמור בנסיבותיה האישיות של המערער, כפי שתוארו בתסקיר שירות המבחן ובנזק שאמורה הרשעתה לגרום לה במקום עבודתה הנוכחי, ובעבודה שהיא מתכוונת לעבוד לאחר שתעבור הכשרה מקצועית על מנת לעבוד באותה עבודה כפיזיותרפיסטית.

ב"כ המערערת טוען כי הפגיעה בפרנסת המערערת תגרום, מטבע הדברים, פגיעה בפרנסתם של חמשת ילדיה ובמצבה הכלכלי של המשפחה.

ב"כ המשיבה מתנגדת לביטול הרשעתה של המערערת, וטוענת, על סמך פסיקה שהציגה בפנינו, כי לא התקיימו התנאים הדרושים לביטול הרשעה שהם עבירה שנמצאת ברף התחתון של העבירות מאותו סוג ונזק קונקרטי לשיקומה ולתעסוקתה של המערערת.

עיון בגזר הדין של בית המשפט קמא, ככל שהוא נוגע להרשעת המערערת, מעלה כי הוא לוקח בחשבון את כל השיקולים הראויים עפ"י הפסיקה שתחילתה בהלכות כתב ורומנו וסופה בפסה"ד ברע"פ 3208/15 מיום 11.5.15. בית המשפט קמא קבע, ובצדק, כי המערערת פגעה במעשיה המתוארים בכתב האישום, גם אם הורשעה רק בתקיפת השוטר, בערכים המוגנים של שמירה על הסדר הציבורי ושלומו הציבורי, של הגנה על שלטון החוק ועל אלה שעושים מלאכתם בשורת אכיפת החוק כדי לממש החלטות שיפוטיות.

אמנם ביהמ"ש קמא הזכיר את העונש המזערי הקבוע בצד העבירה של תקיפת שוטר, ואת העונש המרבי שקבוע בצד עבירה זו, אך הדבר בא להמחיש את חומרת התנהגותה של המערערת ולא בא כנימוק בלעדי לאי ביטול ההרשעה.

בית המשפט קמא קבע, ובצדק, כי לאור העובדות בהן הודתה המערערת, לא קדמה להתנהגותה כל התגרות מצד השוטרים, אלא היא זו שחסמה ברכבה את דרכו של הטרקטור לביצוע ההריסה, התעלמה מפניות השוטרים להזיז את הרכב שבתוכו היו ילדיה לצד הדרך ואף סירבה לפתוח את חלון הרכב על מנת שהשוטרים יוכלו להידבר איתה שלא מבעד לחלון. בנסיבות אלה, אין למערערת אלא להלין על עצמה, כאשר השוטרים הוציאו את ילדיה מתוך הרכב, על מנת לשכנע אותה להזיז מהדרך.

בית המשפט קמא, ואף אנו, איננו מתעלמים מנסיבותיה האישיות של המערערת כפי שתוארו בתסקיר שירות המבחן, מהיותה אם לחמישה ילדים קטנים, מעבודתה כסייעת בבית ספר ומהלימודים שהיא לומדת להשגת תעודה מקצועית כמדריכת פילאטיס.

איננו מתעלמים גם מלקיחת האחריות המלאה על מעשיה של המערערת, תוך חרטה על התנהגותה ומהערכה של גורמי הסיכון והסיכוי להישנות התנהגות כזו כפי שמובאים בתסקיר שירות המבחן.

אף שירות המבחן לא המליץ על ביטול הרשעתה של המערערת, בהתחשב בנזק הקונקרטי, כפי שדרוש לצורך ביטול הרשעה (ר' סעיף 10 להחלטתו של כב' השופט שוהם ברע"פ 7224/14 פרנסקי נ' מדינת ישראל, וסעיף 13 להחלטתו ברע"פ 54/15 פלוני נ' מדינת ישראל ניתן ביום 27.1.15).

לאור כל האמור לעיל, אנו דוחים את הערעור.

ניתן והודע היום י"ז אב
תשע"ה, 02/08/2015
במעמד המערערת וב"כ
הצדדים.
אברהם טל, נשיא
אב"ד

הדס עובדיה, שופטת
בלהה טולקובסקי,
שופטת